

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De persecutionibus Domini dùm viveret, quas iterum suffert in
sanctissimo Sacramento. Sicut tolerandis injuriis mensa nobis parata est,
sic toleratæ injuriæ nos parant ad aillam mensam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

F E R I A Q V A R T A .
DE PERSECUTIONIBVS DOMINI,
DUM VIVERET, QUAS ITERUM
SUFFERT IN SANCTISSIMO
SACRAMENTO.

Ecce positus est hic in signum cui contradicetur. Luc. 2.
Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me.

Ps. 22.

VERITAS PRACTICA.

Sicut tolerandis injuriis mensa nobis parata est: sic tolerata injuriæ nos parant ad illam mensam.

RATIO, quoad postremam partem, qua sola potest habere difficultatem, hac est inter alias, quod tunc cum gratis vel maxime paramur ad sacram mensam, quando humanis affectibus purgati sumus.

Sed tolerata injuria nos purgant humanis affectibus.

Ergo nos parant ad illam mensam, cui fructuosius frequentanda, magis ac magis semper parandi sumus.

I. P U N C T U M .

DE his tantum persecutionibus hic agitur quas Christus sustulit ante mortem & passionem suam, dum inter Judæos versaretur. Triplex autem hominum genus potest considerari molestum illi & grave olim fuisse. Primum eorum qui aperte palam ejus doctrinæ & miraculis contradicebant, ut Pharizæi, Scribæ & alii. Secundum, qui non quidem aperte contradicebant sed tamen non credebant. Tertium denique qui credebant quidem sed imperfectè admodum, & fidei suos mores non conformabant. O generatio incredula, inquiebat, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos passior?

Matth. 9.

Sic planè modò à triplici hominum genere in sanctissimo Sacramento divexatur; sunt enim hæretici qui aperte contradicunt, & blasphemant contra Veritatem Catholicam. Sunt indifferentes & dubii qui vix credunt aut vix profitentur quod credunt. Sunt alii denique qui

frequentant quidem Sacramentum sed parùm inde proficiunt, quod pluris Mundum faciunt. Dilixerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei. Nonne tu ex illis es? Certè si times ignominiam aut alias persecutiones quas

Joan. 12.

qui pie volunt vivere in Christo lesu patiuntur, verendum tibi est, ne ex illis sis qui vel Sacramentum non frequentant crebrius, vel ex frequentatione non referunt quem possent fructum.

2. Tim. 3.

Ad hoc enim potissimum vis & virtus Sacramenti confertur, ut roboretur animus contra quoslibet pietatis hostes & spiritualis profectus adversarios. Unde illud est Psalmi notissimum; Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me. Nec minus olim vulgare ac usitatum ut qui se pararent ad Martyrium, facia se communione munirent ut fortiores in agone persisterent. Quos tuos contra adversarium volumus, inquit S. Cyprianus, munimento dominica saturitatis armamus. Neque minus verum est de cœlesti pane quam de terrestri, quod ait David: Percussus sum ut sternum & aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum.

Ps. 22.

Epist. 54.

Quamobrem si frequentas Sacramentum, quid times ab hominibus, tali confortatus præsidio? aut si forte nimis opprimeris, accede frequentius ut magis roboreris; nam & ista oppressio quam pateris, paratorem te reddet & magis idoneum ad Sacramenti susceptionem. Sicut enim tolerandis injuriis mensa nobis parata est, ut vidisti: sic tolerata injuria nos parant ad illam mensam. Quod quia minus forte est evidens, idcirco paulo fufius est declarandum; sic autem aperte declaratur.

Ps. 101.

Quandò magis purgamur terrenis & humanis affectibus, tanto paratiores seu aptiores cum divina gratia reddimur ad participandam divinam mensam, cujus figuræ tam veteris quam

NOVI

Exod. 16.
1. Reg. 21.
3. Reg. 19.
Matt. 14.
Luc. 14.
Matt. 22.
1. Cor. 5.

novi Testamenti nihil manifestius adumbrant quam plenam & perfectam hanc animi purgationem. Caeleste Manna non decidit nisi deficiente farina Aegyptiaca. Panes propositionis non nisi mundis & puris concedebantur. Panis subcinericis non est allatus ab angelo nisi Prophetae omni humana ope destituro. Non sunt multiplicati panes nisi his qui sua omnia deseruerant. Neque ad coenam magnam vocantur nisi qui se suis expedirent impedimentis. Nec denique nuptiali convivio potuit interesse nisi qui veste nuptiali esset indutus. Quae omnia quid aliud innuebant quam quod aperire clamat Apostolus: Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate vestra fermentum ut sint nova coenae, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostram immolatus est Christus. Itaque epulemur non in fermento veteri, neque in fermento malitia & nequitiae: sed in azymis sinceritatis & veritatis. Nonne id aequum judicas?

II. PUNCTUM.

SED tolerata injuria nos valde purgant humanis affectibus.

Primo quidem quod nos humiliant, & quod humiliatione patienter tolerata sic animus caeteris exiit & purgatur affectibus, sicut aurum in fornace, unde est illud Ecclesiastae: In humilitate tua patientiam habe, quoniam in igne probatur aurum & argentum: homines vero receptibiles in camino humiliationis.

Deinde vero purgant, quod ex illatis injuriis amare fecit mundus, atque ipso sensu percipiatur quod dixit Ecclesiastes: Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Vidi cuncta quae sunt sub sole, & ecce universa vanitas & afflictio spiritus: Unde fit illa purgatio animi de qua idem sapiens in Proverbis: Cor quod novit amaritudinem animae suae, in gaudio ejus non miscebitur extraneum: Id est, ex illa cordis amaritudine gaudium & caeterae passionis si forte moveratur, non miscebuntur extraneis & mundanis rebus, pura sicut & delicata.

Denique, sic divino fit munere, ut qui patientiam suam probat in illis injuriis, Deus illi suam probet fidelitatem, qua promissurus qui se in hoc pugnandi & patendi genere vincerent, victores essent seu victi & insuperabiles in illis animi pugnis & certaminibus. Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis. QONIAM servasti

Hayne suo Partertia.

verbum patientia mea, & ego servabo te ab hora tentationis. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egredietur amplius. Nonne velles his promissis frui? At vide quibus fiant? pugnantis, vincuntibus, laureatis.

III. PUNCTUM.

SICUT ergo tolerandis injuriis mensa nobis parata est, sic tolerata injuria nos parant ad illam mensam. Quia nos nostris humanis purgant affectibus, quae cordis purgatio & animi puritas quo est major, eo est praeparatio certior & aptior ad percipiendas abundantiores sacrae mentis delicias. Vincenti dabo edere de ligno vitae quod est in Paradiso Dei mei. Itemque paulo post: Scio tribulationem tuam & paupertatem tuam, sed dives es & blasphemaris ab his qui se dicunt Iudaeos, & non sunt, sed sunt Synagoga Satanae: nihil horum timeas quae passurus es. Ego fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitae: Qui vicerit non laedetur a morte secunda. Ibidem sic alteri dicitur: Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidum, & in calculo nomen novum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit, Quali diceret, favo illi praeceteris; sicut qui in ferendo suffragio favere volunt, designant suam favorem calculo seu lapillo candido, & erit, inquit, favor tam suavis, tam constans & tam sublimis ut ille cui favero, nomen Beati & Felicis obtineat.

Sic probatum est alibi ex S. Augustino, inimicos nostros saepe nobis plus prodesse odio, quam profuissent obsequio: quando videlicet odium & injurias patienter toleramus, & ex illis toleratis injuriis plus nobis accedit divinae gratiae. Vos cogitastis de me malum, ajebat Joseph fratribus suis, sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me. Irascens? Irascetis? Undenam ergo tot murmura, tot querimoniae?

Patientes igitur estote fratres usque in adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terra, patienter ferens donec accipiat temporaneum & siccum: Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra, quoniam ecce adventus Domini appropinquavit. Nolite irascere fratres in alterutrum, ut non judicemini. Id est, videte se calumniis & injuriis pressi murmuretis, & judicemini: potius digni quam premio.

H

FERIA